

Ild & Vand 2

Forlag:	Silja Bødker
Udgivet:	28. november 2016
Sprog:	Dansk
Forfatter:	Silja Bødker
Kategori:	Børn og unge
ISBN:	9788799932078

[Ild & Vand 2.pdf](#)

[Ild & Vand 2.epub](#)

Fuglen Skoven er mørk, hun kan ingenting se. Hun prøver at få Mamo i trav, men hele tiden slår hesten over i skridt igen. Helias hjerte hamrer af angst. Hvornår vil de komme, hvornår vil hun høre hovslag fra flere heste bag sig? Igen har hun trodset sin far og mor, hvad vil de ikke tænke? En gren strejfer hendes hår og hun giver et forskrækket udbrud fra sig. Hun er blevet rystende nervøs. Hoppen går forsigtigt i mørket på stien, men Helia har den allerstørste lyst til at sparke hende i flankerne og få hende i galop så hun kan komme væk. Gid Tiki var her, så ville hun ikke være bange. Og hvad vil der nu ske? Kan hun klare den lange rejse? Hvad hvis barbarerne finder hende? Hun er nødt til at forklæde sig. Som pige vil hun ikke nå langt. Hun har spærret øjnene op for at kunne se bare en lille smule. Der kommer kun lys ned hvis det tynder lidt ud i trækroneerne.

Hernede på skovstien kan hun intet se, og hesten kan heller ikke se ret meget, for en gang imellem snubler den over en sten eller en rod eller bare et hul i vejen. Hun lytter. Der er nattelyde omkring hende, høje og ekkoagtige under træerne. Hvor stor er skoven? Åh nej, hun har sikkert båret sig forkert ad. Til sidst er hun nødt til at tvinge sin anspændte krop til at slappe af. Hun klapper Mamo og småsnakker blidt med den, men det er lige så meget for at få sig selv til at falde til ro. Godt, at hun har hesten.

Hun har hesten, sine våben, lidt mad, en smule tøj og nogle sølvmonter. Hvordan skal hun forklæde sig? Som

en bondedreng? Hvis hun kommer til en gård, kan hun måske stjæle noget tøj. Længe efter begynder det endelig at lysne, og så snart hun kan ane skovstien sætter hun Mamo i trav. Mamo er god til at trave, og når den først er kommet i gang, kan den næsten trave i dagevis. De må ikke have opdaget i aftes, at hun var forsvundet, for så ville der have været ryttere efter hende med fakler nu. Hun gyser. Lidt efter går det op ad bakke, og da hun når helt op, begynder det at tynde ud i træerne, og hun kan se åbne områder med hvid tågedis hvor flokke af hjorte går og græsser. Nu sætter hun Mamo i galop, bare stille og roligt, så hun sparer på dens kræfter. Den stod jo og græssede hele dagen i går. Den har godt af at røre sig.

Resten af dagen rider hun uden at turde standse. Der er stadigvæk skov omkring hende.

Nogle steder er skoven ryddet og hun ser gårde, men hun møder heldigvis ingen mennesker. Til sidst er hun dog nødt til at lade hesten hvile. Hun lader den drikke af en bæk i kanten af en dyrket mark og trækker den bagefter op mellem nogle klipper hvor hun finder et grønt område med græs. Hun tager hovedtøjet af den og smider sig i græsset. Hun har kvalme af angst ved tanken om at blive fundet af Onam, men hun tvinger sig til at spise lidt brød og ost og drikke lidt af vandet i sin læderdunk. Lidt efter falder hun i søvn. Hun drømmer ikke, men vågner pludselig ved fornemmelsen af at nogen ser på hende. Hun kan høre den dybe gumlende lyd fra hesten, der står og æder græs. Langsomt drejer hun hovedet, og så ser hun den – fuglen. Den sidder kun et lille stykke fra hende på en klippe. Kæmpestor er den, og dens fjerdragt skinner honninggyldent i den nedgående sols stråler. Hun kan høre svingfjerenes tørre lyd da den retter vingerne på plads. Underligt nok er hun ikke bange, og Mamo står ganske roligt og græsser. Den ligner fuglen på østtårnets afsats. Pludselig giver den et hop højere op på klippen, så breder den vingerne ud og flyver.

Hun rejser sig og ser den svæve over skoven næsten uden at bevæge vingerne. Den vender om og flyver imod hende, men drejer pludselig igen og flyver mod syd. Hun står længe og ser efter den. Men så tager hun sig sammen, hun skal videre. Hun lægger hovedtøj på Mamo, trækker den ned mellem klipperne og lader den drikke af bækken igen, mens hun selv fylder sin læderdunk. Bagefter er hun atter på vej. Hun under hverken sig selv eller hesten megen hvile, og sidst på dagen den tredje dag er Mamo færdig. Enten kan hun vælge at lade den få en hel hviledag, hvis det er nok, og ellers må hun se at finde sig en anden hest. Men det piner hende, at hun skal skille sig af med Mamo, selv om hun ved at hun ikke kan lade sin skæbne bestemmes af en hest. Hun må prøve at finde en anden. Hun rider ud mod den næste gård, hun får øje på. Vejen bliver til to hjulspor.

Gården ligger bag nogle træer langt nede ad en bakke, det er kun nogle sølle bygninger. En hund kommer hende gøende i møde, uden at Mamo gider løfte hovedet, og en mager kone i slidt, forvasket tøj og med skarpe ansigtstræk kommer ud ad den lave dør og ser på hende med missende øjne. Helia springer af hesten og går hen til hende, samtidig med at et par halvstore børn også kommer ud og stirrer på hende med måbende ansigter og nysgerrige øjne. – Min hest kan ikke mere, siger Helia, – jeg tænkte, om I måske kunne låne mig en anden, indtil jeg kommer tilbage igen. – Er du sulten? spørger konen, som om hun ikke hørte hvad hun sagde. – Kom ind, fortsætter hun og vender sig og går indenfor igen. Helia slipper tøjlen og følger efter konen ind i huset. Belysningen er halvdårlig, og der står et mishandlet bord og seks stole omkring det midt på gulvet.

– Hent noget frisk vand, siger konen til den ældste af pigerne, mens hun tager brød, mælk og ost frem. – Sæt dig, siger hun og peger på en stol. Helia sætter sig mens maden bliver stillet foran hende. Pigen kommer ind med en spand frisk vand, og konen dypper en kande i det og stiller også den foran hende sammen med et skåret lerbæger. Børnene bliver stående henne ved døren og stirrer på hende. – Er det ikke lidt risikabelt for sådan en ung, køn pige at ride rundt alene. – Jeg havde en ledsager, men han forstuede sin fod og vendte om, lyver Helia og skærer et par skiver ost af, som hun lægger på brødet. Konen er tavs. Måske tror hun hende ikke. – Min mor er hos sin søster. Min mor er blevet syg, derfor er jeg her, fortsætter hun med at lyve. Konen ryster på hovedet. – Mærkelig historie, mumler hun og ser på Helia. – Jeg ved ikke med hesten. Vi har en ung, som vi ikke bruger ret meget, fordi han er lidt vild, en vallak. Helia nikker og sluger nærmest maden.

Hun var blevet sulten. – Min mand kommer nok om lidt med vores tre ældste sønner og så må du tale med ham om den sag.

Helia spiser færdig, og lige da hun vil rejse sig, kommer manden ind. Der er tre store sønner med ham. Han ser kort på hende og går hen til spanden med frisk vand, hvor han dyster et krus og drikker. Sønnerne følger hans eksempel mens kruset går på omgang. – Hun vil låne en frisk hest, siger konen med et blik til Helia. – Og hvad bringer hende her? Helia er ved at blive rød under de tre sønners øjne, der ikke viger fra hende, vurderer hendes tøj, hendes våben og sågar hele hendes krop. – Hun skal et eller andet sted hen til sin syge mor. Hendes ledsager forstuvende foden og måtte vende om, og nu er hun alene. Manden ser på hende. Han er stor og knoglet.

– Er du klar over, hvad du kan blive udsat for, hvis røvere eller barbarer får fat i dig? – Jeg kan forsvare mig, siger Helia heftigt. Manden fnyser hånligt og ryster på hovedet. – Lad os se på de heste. Hoppen, du er kommet ridende på, er ikke en spand pis værd lige nu, men hun ser ud til at være stærk. Helia nikker og går med ham over til en faldefærdig stald mens drengene følger efter dem. Mamo ser efter hende med store, brune øjne, og hun er lige ved at fortryde. Manden trækker en sort, sprælsk unghest ud af stalden. – Den står inde, fordi indhegningen skal repareres. Drengene har redet på den, og jeg har brugt den lidt til at pløje jorden, siger han, mens hesten letbenet danser omkring ham og vrinsker ad Mamo og pruster. – Når der er gået et øjeblik, falder han til ro. Han er god nok. Manden prøver at klappe hesten, men den viger til side.

Helia har allerede fået nok af synet, men hun har brug for en frisk hest.

– Vi bytter, siger hun kort, – hvis du vil bytte tilbage, når jeg kommer tilbage. Manden kaster et blik på hoppen. – Hun er ikke helt ung. – Din hest vil være tilredet, når jeg kommer tilbage. For første gang ser hun skyggen af et smil på bondens ansigt. Han nikker. Helia går over til Mamo og tager hovedtøj, gjord og tæpper af hende. Hun hænger tæppet over en stolpe ved indhegningen så solen kan tørre det. Bonden slipper unghesten fri i indhegningen og går over til huset fulgt af to af drengene. Den tredje og ældste går ind i stalden. Helia går ind i indhegningen og kalder på hesten, der travler rundt med højt løftet hale.

Lidt efter standser den og ser på hende og pruster. Helia smiler og mumler: – Jeg kan godt bruge noget af al din energi. Du skal nok blive rolig efter en dags ridt. Mamo kommer hen til hende og skubber til hendes skulder med mulen. Helia går ind i stalden hvor drengen er ved at muge ud. Mamo får andre forhold at leve under, men unghesten ser ud til at være passet, og så vil de også gøre det godt for Mamo. Drengen strør halm på jordgulvet og Helia går derind fulgt af Mamo. Drengen kommer ind med en spand vand som han stiller på gulvet. Han retter sig op og ser på Helia. – Hun skal nok få det godt. Hun kommer ikke til at mangle mad. Helia smiler og nikker, og hun bliver stående ved siden af Mamo og ser den gumle hø i sig. Høet dufter friskt. Drengen er gået, og hun er nær ved at græde.

Hendes tryghed er væk.

Hun er helt alene. Hun må hellere se at komme af sted, inden det bliver mørkt.

Konen kommer ind i stalden til hende. – Du må godt sove her i nat. – Nej tak. Jeg må hellere komme videre. Konen ser undersøgende på hende. – Jeg løj, mumler Helia og stryger Mamo over halsen. – Jeg skal ikke hen til min syge mor. Jeg er på flugt. Jeg skal ægte den mand, der dræbte ham, som jeg elskede.

Hvis han kommer her, kan I så ikke lade være med at sige, at jeg har været her. – Din hest vil afsløre dig. – Nåh ja.

– Hvem er han? – Han hedder Onam. – Ham har vi hørt om. Man siger, at han en dag bliver en stor hærfører.

Helia nikker. – Han vil giftes med dig, og han har dræbt ham, du ellers elskede. Hvem er du? – Matharos datter, Helia. – Det passer bedre med dit tøj og udseende, men du skulle klæde dig anderledes hvis du vil gøre dig håb om at overleve. – Jeg har jo ikke andet tøj.

Konen nikker og går. Helia går ud af stalden og ind i indhegningen hvor hun efter store overtalelser får

unghesten hen til sig og lægger hovedtøj på den.

Den bliver nervøs da det er tæppet og gjordens tur, men lidt efter er den rideklar. Konen kommer gående over pladsen med en bylt i hænderne. – Det her kan du jo så se, om du kan bruge. Der er også lidt mad. – Tak. – Og hvis din kommende gemal kommer her og spørger om vi har set dig, skal jeg nok lade være med at fortælle ham hvordan du vil komme til at se ud. Helia lægger uvilkårligt armene om konen, der bliver stående stift under hendes omfavnelser. Helia slipper hende og binder bylten fast ved gjorden og trækker den dansende hest ud. Så er hun på ryggen af den og vinker kort, for hun får nok at gøre med at holde igen på hesten. I hurtig trav går det op ad hjulsporet, mens hesten hele tiden gør anspring til galop, men hun formår at bremse den hver gang. * Vanesto der senere på dagen kom med vognene fik at vide, at Onam var redet ud for at finde Helia, Matharos datter, der var stukket af. Kato havde dirigeret læsningen af vognene med våben og ekstra proviant, og Vanesto og mændene havde kun fået et hurtigt måltid, inden de igen var nødt til at drage af sted. Onam ville giftes med Matharos datter? Vanesto ryster på hovedet. Hvad er nu det for griller han har fået? Vanesto har ikke selv set pigen, men Onam må være som besat, siden han rider ud for at få fat i hende. Et par dage efter støder Onam til Vanesto og vognene. Vanesto er chokeret, da han ser, at Onam har skamredet sin hingst – ham, der dårlig nok plejer at røre tøjlerne for at få den til at lystre, og han kan se, at Onam endnu ikke er afkølet. – Hun er som sunket i jorden, Vanesto, siger han vildt og bider tænderne sammen så kæbemusklerne tydeligt ses, og hans øjne brænder.

– Hvad har du gjort ved hende, siden hun stak af? siger Vanesto muntert. – Intet. Jo, det er løgn retter Onam sig selv og griner glædesløst. – Jeg dræbte den soldat, der hed Tiki, som hun havde stævnet med i skoven.

En barndomsven, var det vist. Vanesto nikker og forsøger at smile. – Så er det nok derfor. – Jeg får brug for en anden hest i et par dage, hvæser Onam og sparker brutalt hingsten rundt.

Vanesto krymper sig ved synet, mens Onam rider hen og inspicerer reservehestene, udvælger sig én og får bidsel og tæpper på den.

Han pirrer den nye hest, sparker den i galop, men standser den så hårdt at den stejler. Han får den til at dreje rundt om sig selv, gå baglæns, tvinger den til siden og arbejder med den, indtil den danser næsten så let på benene som hans egen hingst. Vanesto hører ham le højt og ser ham klappe den på halsen. Så kommer hest og rytter dansende hen til ham. – Jeg sender mænd ned på de gårde, som vi kommer forbi for at forhøre, om de har set hende. Hun er som sunket i jorden. Det eneste vi har set af hende er et fodaftryk i brinken ved voldgraven. – Det lyder, som om hun ikke er tæmmet, ligesom hesten dér, griner Vanesto og ønsker ikke for pigen at Onam får fat i hende. Onam er ved at udvikle en modbydelig side af sig selv. Onam ser rasende på ham. – Jeg skal tæmme hende! Jeg skal nok tæmme hende, når jeg har fået fat i hende! Vanestos smil forsvinder, og han kommer til at tænke på nogle ubehagelige oplevelser han helst vil glemme. Onam er som besat og bliver mere og mere rastløs for hver gang, han har haft en affære, affærer der endog er endt i drab. Utilfredsstillet er han, men Vanesto vil ikke vide af hans problem. Dog er det første gang, han har villet gifte sig.

Vogntoget, der består af seks vogne med fire heste spændt for hver, fortsætter. De fire fanger sidder lænket på ladet af den bageste vogn hvor også reservehestene er bundet til. Tidligt om morgenen den fjerde dag kommer en af soldaterne hen til Onam. – Hendes hest er nede på den der gård, siger han og peger. Onam hugger hælene i siderne på Sortben og galoperer ned ad hjulsporet.

Vanesto følger efter ham.

De finder den grå hoppe i indhegningen. Bonden, der er ved at udskifte nogle planker i indhegningen, standser, retter sig op og ser på de ankomne. Pigerne kommer ud af huset, men konen genner dem hurtigt ind igen og stiller sig foran døren. Sønnerne, der går faren til hånde, ser imponeret på Onam, hans udstyr og hest. – Hvor længe er det siden hun var her? råber Onam og rider sin hest helt hen til bonden så han er nødt til at vige tilbage. – Halvanden dag. I forgårs, sidst på dagen, for at være helt nøjagtig. – Hvad for en hest byttede

du med? – En unghest, cirka tre år, vallak, sort og livlig.

– Sagde hun, hvor hun skulle hen? Hesten danser under Onam. – Hun snakkede noget om en syg mor, svarer bonden og ser hen mod sin kone. – Doresta, du talte med pigen i forgårs, hvad sagde hun? Doresta går over gårdspladsen til mændene og ser op på Onam. En flot ung mand, er han, og måske nok så brutal, at han kan finde på at dræbe en anden for at få den kønne pige. – Ja, hun sagde at hendes mor er hos sin søster og var blevet syg. Hun fortalte mig, at hendes ledsager havde forstuvet foden og var nødt til at vende om. – Ikke noget andet? Onams øjne borer sig ned i hendes. – Vi snakkede ikke så meget, siger konen, – hun sadlede den unge og red sin vej næsten med det samme. Jeg kunne forstå at hendes mor var meget syg.

Onams hingst danser rundt om sig selv, men så tvinger han den til at stå stille, mens han lader blikket glide hen over bondens sønner. – Hvorfor har du ikke sørget for, at dine drenge er blevet tilsluttet hæren? De har alderen til det. – Det havde de ikke for et par år siden, og jeg har brug for dem her på gården. – Du har ikke brug for gården, hvis barbarerne kommer hertil. Så har du ikke brug for noget længere. Er de gode ryttere? Bonden nikker.

– Kan de håndtere våben? – Nej. – Kan du? Bonden ryster på hovedet. – Jeg kan slås, siger den yngste af sønnerne og træder frem. – Jeg kan næsten klare min storebror. Onam ler. – Den indstilling kan jeg lide. Han tager sin bue og en pil op af koggeret, ser sig rundt og peger så hen mod porten til stalden. – Kan du se knasten midt på porten? Han peger og opstrenger hurtigt buen. Drengen nikker. Doresta ser, at pigerne er kommet frem i døren. Så hører hun zippet fra pilen og ser den stå dirrende midt i den hårde knast. Hun ser hurtigt på sine drenge. Onam har tændt en brand i deres blod, og deres øjne er blanke af beundring.

– I skal også kunne bruge et spyd. Onam trækker sit spyd frem og lader hesten danse foran sønnerne inden han rider forbi indhegningen og kaster sit spyd der rammer en af stolperne med en hård lyd. Han standser hesten og får den til at stejle. – Kan du hente spyddet? siger han til den yngste dreng, der straks bener af sted, men da han griber fat i skaftet er det ikke til at rokke. Den ældste går hen og tager fat i det og efter at have lirket med det et øjeblik kommer det fri. Han går hen og rækker det til Onam. Doresta er rasende. Han er i færd med at tage hendes drenge fra hende. Selv om han ikke tager dem med sig nu, ved hun, at de ikke vil snakke om andet. De vil drømme om ham om natten, drømme om at blive lige så gode soldater. – Jeg kan byde på et bæger vin, siger bonden, – eller mad, hvis I er sultne. – En tår vin? Vanesto ser på Onam, der nikker. De står af hestene og går hen mod huset hvor pigerne hurtigt forsvinder ind ad døren og sætter sig helt stille henne på et af sengelejerne, vel vidende at de vil blive smidt ud af deres mor ved den mindste uro. Onam sætter sig på en af de skrammede stole og strækker benene frem foran sig, mens Doresta finder nogle skårede lerbægre frem, og bonden kommer med krukken. – Det ser ikke ud af så meget, brummer han, – men vinen er god og stærk. Onam ser hen på pigerne der stirrer tilbage på ham med store øjne. Hans nærværelse fylder hele huset. Han smiler. Doresta ser det og kaster hurtigt et blik på Vanesto. Vanesto ryster umærkeligt på hovedet.

Bondekonen har et skarpt øje og kan se at pigerne ikke har Onams interesse: De er for knoglede, lange og magre. De ligner deres far. Onam løfter bægeret og drikker. – Du har ret. Vinen er god, siger han. – Vi regner med, at du har talt sandt, siger Onam henvendt til bonden, – men inden vi tager af sted undersøger vi bygningerne her. Det kan du vel ikke have noget imod? – Gør bare det, men hun er ikke her. Onam nikker og tager en tår af bægeret. – Hvis du er fornuftig, skaffer du dine sønner våben og lærer dem at benytte en bue og spyd. Hvis der er andre unge på deres alder her i omegnen, så få fat i deres fædre og sig, at de skal krigstrænes. Sig, at jeg har befalet det. Bonden nikker. – Det er måske godt nok, mumler han modvilligt. – Godt nok? siger Onam hårdt. – Jeres liv afhænger af det. Kun en uges ridt herfra vrimler det med barbarer. Det er sund fornuft, at I kan forsvare jer selv. Han tømmer sit bæger og rejser sig. Vanesto gør det samme, og han undersøger hurtigt huset på et nik fra Onam. Pigerne flytter sig fnisende da han vil se under sengen, de sidder på. Onam går ud og over til stalden, som han hurtigt finder tom. Så er der laden. Vanesto kommer ud af huset, og kort efter har de været alt igennem uden at finde Helia. Doresta er lettet, da hun ser dem ride op ad vejen.

– Så I musklerne i hans skuldre og overarme? hører hun en af sine store døtre hviske til de andre to. – Jamen så du hans øjne og hans tænder? – Hold jeres kæft! hvæser Doresta og vender sig om. – Hvis han fik fat i jer,

ville I ønske, at I aldrig var født.

Han er farlig. Pigerne ser målløse på hende og er ikke vant til sådan en reaktion fra deres mor. – Tag jeres redskaber og gå ud i marken og lug ukrudtet væk mellem grøntsagerne. Hun ser hen mod indhegningen, hvor drengene står og snakker begejstret sammen, og hun ved, hvad de snakker om, og hun tænker dystert på, hvor længe de får lov at beholde deres drenge.

Mercure Resort Bali Sanur lies in the East of the city Denpasar - at the calm and. idespejd. Mange af opskrifterne har vi fået af italienske venner. www. Ideer til spejderarbejdet eller friluftslivet. Ideer til spejderarbejdet eller friluftslivet. Samarbejdsøvelserne består oftest af en eller flere problemstillinger, der skal løses. Kælder.

Lege, løb, spil, rollespil. Men hvis du putter vand på for at slukke, fordamper vandet. Samarbejdsøvelserne består oftest af en eller flere problemstillinger, der skal løses. WaterGirl og FIREBOY eventyr - 2 Vand er en kemisk forbindelse, der er flydende ved stuetemperatur og under standardtryk.

dk et godt sted at starte. Ild og vand Game 3. Lege, løb, spil, rollespil. Idespejd har hundredevis af ideer.